

end efter mit Forslag. Jeg har som sagt selv haft nogen Betænkelighed ved at stille dette Forslag, og jeg har kun gjort det, fordi de Embedsmænd under Finansministeriet, til hvem Lotteriet nærmest er betroet, have meent, at dette kunde gjøres uden at udsætte Colleteurverne for ubilligt Tab eller Classelotteriet for en uventet og uønsket Standsning. Jeg vil derfor sige, at jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa det af det ærede Medlem for Veite Amts 2den Valgkreds stillede Forslag, under ingen Omstændigheder, og dersom man vil foretrække at lade den hele Sag hvile indtil næste Aar, hvorved der da vil kunne blive givet Velilighed til at faae den overbeiet baade i den ene og den anden Retning, da holder jeg ikke med nogen særdeles Styrke paa det af mig stillede Forslag. Jeg har kun stillet det, fordi jeg fandt mig forpligtet dertil ligeoverfor de Fordringer, som fremkom ifjor, og fordi jeg har troet, at til denne Grændse kunde man gaae uden Skade og Ubillighed, men følge det ærede Mindretal hverken kan eller vil jeg. — Med Hensyn til det til § 10 under Nr. 21 stillede Forslag om en Ompostering, er der fra min Side Intet at erindre mod, at denne Ompostering finder Sted. — Derimod bellager jeg i Anledning af det under Nr. 22 stillede Forslag, at min ærede Collega ikke er tilstede, da det er mig bekjendt, at han med Varme og Styrke vilde sætte sig imod det og fraraade det ærede Thing at vedtage det. Jeg kan i en vis Henseende ogsaa dele hans Ansæelse om, at dette Forslag ikke vedtages. Foraaavdt det indeholder en Kritik eller en Dadel over en Disposition, der er skeet ligeoverfor Industriforeningen, bærer han ikke alene Ansvar for det, men han i Forbindelse med Indenrigsministeren og Finansministeren; det er en Foranstaltning, som er skeet efter sælles Samraad, og jeg troer ikke, at man kan ansee det, der er forlangt for dette Terrain, navnlig naar hensees til dets Bestaaenhed, for at være for lavt, men tvertimod endogsaa for at være høit anslaaet. At man ikke kunde udsætte at tage Bestemmelse om denne Sag, laa deri, at det var nødvendigt for Industriforeningen at faae Grunden, og at man ikke kunde indstrænge Forholdet til et ganske kort Tidrum, var en Følge af, at det var

nødvendigt for Industriforeningen at have Disposition berover for et længere Aaremaal, thi uden det vilde det ikke være den muligt at skaffe de Midler tilstede, som maatte udfordres til Opførelsen af en Bygning derpaa, og, som bemærket, havde det noget Hastværk med at faae denne Bygning opført. Jeg troer, at der i samtlige disse Omstændigheder er fuldkommen tilstrækkelig Nødsnødvendighed for den Foranstaltning, der er truffen.

Hvad angaaer Spørgsmaalet om Tivoli, da maa jeg slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) yttrede, at naar man indfører den foreslaaede Bestemmelse her, forhindrer man Regjeringen fra at opnaae en større Indtægt af Tivoli, end hidtil har været givet, thi intet forstandigt Selskab vil gaae ind paa at svare en betydelig højere Afgift, end det har svaret hidtil, naar det ikke er sikkert paa at kunne beholde Terrainet i nogle Aar idetmindste. Jeg maa i det Hele taget ansee det for at være lidet nyttigt og lidet ønskeligt at binde Regjeringen, binde Administrationen i Dispositionen herover, og jeg troer, at man kan være temmelig sikker paa, at Regjeringen ikke uden tvingende Nødvendighed vil formindste Verdien af et Areal, som den ligesaa vel som Thinget ønsker at sælge til en forsvaerlig, rimelig Priis. Jeg stulde derfor for mit Vedkommende ønske, at det ærede Thing ikke vilde vedtage det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 22. — Hvad de af et æret Mindretal stillede Forslag angaaer, skal jeg for at der ikke skal være den allermindste Misforstaaelse, sige, at jeg ikke under nogen Omstændighed kan inblade mig paa at modtage disse Forslag. Jeg kan ikke erkjende, at de ere saa uskyldige, som den ærede Forslagsstiller har villet gjøre dem. Dersom det kun gjælder om at skaffe Oplysninger tilstede, da maa jeg erklære, at jeg ikke veed, at Regjeringen nogenstunde har vægret sig ved at skaffe de Oplysninger, som den har været istand til at give, men de Forslag, som her foreligge, have baade formelle Mangler og reelle Tænkteser, som jeg ikke paa nogen Maade kan inblade mig paa. De fremtræde ganske vist i deres Form, hvad Texten angaaer, som Po-